

Forordningen af 11te August 1819 foreskrevne Mulkst for unødigt Trætte.

§ 32.

Naar Nogens Hest gaaer ind i en fremmed Hauge og der af dennes Gier antræffes, skal sidstnævnte, naar han tager Hesten og bringer den til dens Gier, være berettiget til af denne derfor at fordre det dobbelte af Skydsbetalingen for den Veilængde, han har bragt Hesten. Optager han Hesten og bringer den til dens Gier tre Gange i Løbet af 4 Uger, kan han, foruden ommeldte Godtgjorelse, af Gieren fordre et middelgodt Slagtelam eller sammes Vardi som Bederlag for Hestens Græsning i hans Hauge i det løbende Aar.

§ 33.

Bil Hestens Gier ikke betale den i § 32 fastsatte Godtgjorelse for Hjembringelsen, kan Opbringeren føre den til Sysselemanen og aflevere den til ham. Skulde Omstændighederne ikke tillade at bringe Hesten til Sysselemanen, kan skriftlig Anmeldelse derom træde istedet.

Sysselemanen skal derpaa, saasnart han har forviiset sig om Rigtigheden af det Forebragte, strax affordre Gieren, til Opbringeren det Tredobbelte af det Beløb, som der ellers tilkom denne, og til sig selv 1 Rdl. R. M.

Derfom disse Beløb ikke betales inden 3 Gange 24 Timer, skal Sysselemanen bortselge Hesten ved Auktion og af den indkommende Sum betale Opbringeren det ommeldte tredobbelte Beløb samt afdrage den ham selv tilkommende 1 Rdl., hvorefter Restbeløbet leveres Gieren.

Opfidderen eller Brugeren af en udenbygds Giers Jord, paa hvis Andeel i Hagen Hesten skal græsse, betragtes i alle forannævnte Tilfælde som Hestens Gier.

§ 34.

Benytter Nogen anden Mands Hest uden

Gieren's Vidende og Billie og denne paataaler det, skal han give Gieren Godtgjorelse efter Rette's Skjon og desuden bøde 2 Rdl. R. M. til vedkommende Distrikts Fattigkasse.

§ 35.

Driver Nogen enten sin egen eller sine Medeieres eller tredie Mands Hest ind i en fremmed Hauge for at græsse eller driver Nogen anden Mands Hest ind paa sin egen Grund eller Hauge i den Hensigt at benytte sig af Bestemmelserne om Opbringerpengene, da skal han bøde 1 til 5 Rdl. R. M. til vedkommende Distrikts Fattigkasse, hvilken Bøde i Gjentagelsestilfælde fordobles.

Femte Kapitel.

Om Gaasfjold.

§ 36.

At holde Gjas skal kun være tilladt, naar der for vedkommende Bygd oprettes skriftlig Bedtægt desangaaende og $\frac{2}{3}$ Deel af Stemmer efter Marketal stemme derfor, hvilken Bedtægt da skal være bindende for Alle i Bygden.

§ 37.

Bedtægten skal bestemme, hvor og under hvilke Betingelser Gjæssene maa holdes, hvorlænge de kunne være i Indmarken, og naar de kun skulle holdes i Udmærken.

Bedtægten opbevares hos Skydsstofferen i Bygden til Alles Efterretning.

§ 38.

Klages der over, at stækkede Gjas komme ind paa en fremmed Bygds Indmark eller Udmærk, skal Gjæssenes Gier være pligtig under en daglig Bøde efter Sysselemanens Kjendelse at afhente dem og erstatte den skete Skade efter uwillige Mands Skjon.

Ustækkede Gjas betragtes som Bildt.